

Протокол

№

гр. София, 14.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **674** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 16:15 часа, се явиха:

На първо четене:

ИЩЕЦЪТ - И. К. И., редовно призован, явява се лично и с адв. Т., редовно упълномощен, с пълномощно по делото, приет от съда от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА – редовно призован, не се явява представител.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА: Постъпила молба от ответника от 05.07.21г.

СЪДЪТ ЗАЧИТА молбата на страните.

СП, редовно призована, представлява се от прокурор Емил Георгиев.

СЪДЪТ- По хода на делото?

АДВ. Т. - Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА: Производството е образувано, след като с Решение от 08.10.20г на СГС

по гр.дело №12826/19г., на АССГ по подсъдност е изпратена молба на И. И. от 31.12.18г., депозирана по адм.дело №7201/17г. на АССГ, с която същата предявява Иск по чл.74 ал.2 от Закон за защита от дискриминацията във вр. чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, като претендира имуществени и неимуществени вреди от Министерство на отбраната, настъпили в резултат на дискриминационен акт, който е установен с влязло в сила на 04.10.18г. Решение на КЗД с № 301/19.07.18г.

ДОКЛАДВА: Уточняваща ИМ на л.33.

ДОКЛАДВА: Отговор по ИМ от ответника-на л.27.

АДВ. Т. – Уважаема Госпожо Съдия, потвърждавам, че това е предметът на Искане ни- така, както го докладвахте. Поддържам ИМ и уточняващата ИМ.

ПРОКУРОРЪТ – Искът е допустим.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА доказателствата, които са представени до момента по делото, а именно: Решение на СГС; Решение на КЗД; първоначалната ИМ, депозирана по д.№ 7201/17г на АССГ; доказателства към уточняващата ИМ- л.35-42.

ДОКЛАДВА: Съдът е давал указания на ищцата по доказателствата, със съд.актове на л.1, л.27 и л.33, като е отхвърлено доказ.искане за допускане на СПЕ за неимуществените вреди/указано е, че следва да се води свидетел за тяхното доказване/ и е указано, че следва да се ангажират писмени доказателства за основанието и размера на имуществените вреди.

УКАЗВА на ищцата да депозира по делото копия от съдебните актове, постановени от различни съдилища във връзка с претенцията ѝ /първоначално заведена в АССГ по д.№ 7201/17г, след което разглеждана от СРС,СГС, сега отново АССГ и отново СРС/, които касаят първоначалната ѝ искова претенция, с цел да не се получи присъждане на обезщетение за едни и същи вреди два пъти /по различни дела/.

АДВ.Т. – Уважаема Госпожо Председател, имуществените вреди са в размер на по 300 лв. месечно за всеки месец от претендирания период на вредите /м.11.14г-04.10.18г./Размерът не се е променял и е бил по 300лв всеки месец от периода, това е размера на допълнителното заплащане, което са получавали цивилните служители, а офицерите като моята доверителка не са получавали. Тъй като всички писмени доказателства се намират при ответника МО, за проц.икономия моля да го задължите да представи в указан срок доказателства: каква длъжност е заемала ищцата в посочения период/м.11.14г- 04.10.18г/; какви възнаграждения е получавала всеки месец от този период/с разбивка по пера, за да е видно, че не е получавала тези 300лв допъл.възнаграждение, изплащани на цивилните служители/; справка колко е бил размера на това допъл.възнаграждение през претендирания период, който е бил изплащан на цивилните служители, но не и на офицерите. След Решението на СГС, има образувано ново дело и в СРС - д.№ № 4490/21г./без движение е ИМ за момента/. За днешното съдебно заседание водим свидетел за неимуществените вреди, както ни е указано.

СЪДЪТ, като намира за основателно и относимо доказателственото искане на адв. Т.,

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА ответника – Министерство на отбраната да представи в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението доказателства за: каква длъжност е заемала ищцата И. К. И. в претендирания период /м.11.14г- 04.10.18г/; какви възнаграждения е получавала всеки месец от този период/с разбивка по пера, за да е видно, че не е получавала тези 300лв допъл.възнаграждение, изплащани на цивилните служители;/ справка колко е бил размера на това допъл.възнаграждение през претендирания период, който е бил изплащан на цивилните служители, но не и на офицерите.

СЪДЪТ КАНИ в залата свидетеля.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ /при режим на довеждане от страна на ищцата, за доказване на претендираните неимуществени вреди/:

Б. М. З., българин, с българско гражданство, неосъждан, без родство със страните по делото.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да говори истината.

На въпроси на СЪДА свидетелят отговори – Аз съм колега и приятел на ищцата. Работя в Министерство на отбраната. Офицер съм и съм в служебно правоотношение с ответника МО, освен това вода аналогично на това дело с ответника. Аз постъпих в МО през м. януари 2015г., понастоящем още съм там и съм нейн колега. Моите наблюдения започват от м. януари 2015г, което е един месец след началото на претендирания от нея период за вреди. След моето назначаване всъщност разбрахме, че има такава разлика в изплащането на допълнително възнаграждение. Разбрахме, че на нас-офицерите, не ни го плащат. Започнахме да коментираме помежду си, че сме ошетенни. Тя ми сподели, че се чувства емоционално дискомфортно от този факт. Беше видяла тогава заплатата на цивилен и се оказа, че неговата заплата е по - висока от нейната, която е офицер. Първо няколко души - аз и тя сред които, инициирахме и написахме една жалба до Министъра, на която той не ни отговори. Отговорът беше от някакъв служител- че ще се помисли нещо да се направи и да се промени. Промяна обаче не настъпи. Написахме втора жалба, пак до Министъра. Получихме отговор от друг служител - нещо от рода, че няма дискриминация и всичко е в реда на нещата. Аз и тя не сме сред колегите, сезиралите КЗД, ние тръгнахме по друг ред да си търсим правата-направо пред съд, около година и половина преди жалбата на другите колеги пред КЗД. Ищцата ми сподели, че се чувства подтисната от това, че министъра не ни отговаря на две жалби. Имаше и страх, че подавайки жалби до Министъра, това може да рефлектира върху нашата служба. Беше отчаяна, че не вижда никакъв отговор, подкрепа и действия от страна на Министъра. Ние като военнослужещи нямаме синдикати и реално ситуацията е доста неприятна. В този период- от моето назначение до м. октомври 2018г., с нея се виждахме почти всеки ден. Ставаше въпрос често и разговаряхме за този проблем. През годините бях в течение какви

производства се водят от нея, и аз водя такива. Говорим за жалбите до Министъра и за делата ни. Тя беше уплашена, как ще се отрази на кариерата ѝ, че пише такива жалби, беше притеснена. Беше изнервена от всичко това. Имаше една ситуация, при която аз и тя бяхме в коридора до принтера и предният Директор на Центъра , т.е. на нашата служба, се обърна към мен, защото беше разбрал, че аз съм завел дело /за нея още не знаеше, че също е завела дело/ и ме попита - какво съм направил и защо съм завел дело. Тя си замълча, защото въпросът не беше към нея, но така или иначе стана свидетел на това, че ми се иска обяснение- защо съм завел дело. След което аз и тя коментирахме създалата се ситуация с бившия Директор на Центъра.

На въпроси на АДВ.Т. свидетелят отговори – Тя изпитваше дискомфорт. По мое наблюдение стана рязка към колегите си, дори към мен. Не мога да преценя дали водените от нея дела и подавани жалби са се отразили реално на нейното кариерно развитие. Искам да кажа, че преди около две години тя записа курс за инструктор по йога и ми е споделяла, че иска да напусне структурите на Министерство на отбраната и иска да стане инструктор по йога, защото ѝ тежи вече работата в МО.

АДВ. Т. - Нямам повече въпроси към свидетеля.
ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към свидетеля.
СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

СЪДЪТ, за събиране на доказателства

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 24.11.2021 г. от 15:30 часа, за която дата и час страните и прокурорът се считат за редовно уведомени от днес.
ДА СЕ ИЗПРАТИ на ответника Определението на Съда за представяне на доказателства в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:38 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: